

не побѣдили, а тѣ, що їздили до Америки, навадъ поповертали.

Коли такъ розглянемося въ ситуації, то побачимо, що рухъ антижидовскій якъ бы яка заразила хоробра грасує нынѣ по цѣлой Европѣ, именно тамъ, где знаходить до того отпоганій зародки. Передъ нимъ треба намъ стерегчися, якъ бы передъ заразилою хороброю. Але чи его устережемося се велике пытанье. Нахиль до погромовъ висить вже въ воздухѣ; тожъ може статися, що обгорне все стороны, где лишь живуть жиды. Причина сего лежить — якъ вже сказано — дуже глубоко и требабы глубоко сягати и довго працювати, щобъ вло сть корѣннь усунти. Але найближшу причину подають таки завѣтды самъ жида черезъ свою провокацию. И у настъ немало тихъ заразившихъ зародкъ тои суспільної хоробри, и у настъ експлоатація жидовска бльша може, якъ где небудь инде, приготовила вже давно терень до неї. Се певно навѣть вже и самъ жиды чують, а мимо того женуть въ пропасть безъ намисла. Зухвалесть и провокация галицкихъ жидовъ не знаходить нѣгде себѣ подобної. Мы свого часу доносили о такихъ вызывающихъ фактахъ, якъ на пр. въ Підгайцяхъ, где вже погромы проявлялися були на правду, або въ Коссовѣ, где Гуцули жида-злодїя якъ на смерть убили. Знаний такожъ фактъ въ Тернополі, где жидъ кильограмомъ розсадивъ голову христіянину и только дякуючи обачности судївъ вѣстанъ засудженій. Не давно такожъ доносили газеты о одніймъ священику, котрого въ Выбрановѣ напали жиды за те, що бнъ виступивъ противъ жидовки, що его ошукала и бнъ бувъ замушений чинно боронитися. Навѣть въ самбѣтъ Львовѣ въ передоденъ цѣсарскихъ уродинъ о мало що не прішло до антижидовскихъ разруховъ, а все черезъ жидовску провокацию. А такихъ фактівъ чи мало. Підїдѣть только по нашихъ мѣстахъ и мѣсточкахъ підчасъ ярмарку або торгу, а найльшіе переконаються. Жиды знаючи свою силу въ капиталѣ — хочъ въ роду трусы — не только виступаютъ вызываючи, але ще своимъ поступованьемъ якбы хотѣли показати, що за ними стоить ктоє сильнѣйший.

Часть, щобъ жиды опамяталися, але ще бльшій, щобъ и мы схаменулися. Чи дѣйстно жиды только виноваті? Велику похибку той робить, кто лишь жидамъ всяку вину приписує. Правда, они богато виноваті, але и мы самі може ще бльше. Правда такожъ, що на нашу недолю, на нашу економичну застою складалися цѣлі століття. Але нынѣ мы вольні; за нами право. Коли терпить народъ христіянській черезъ погромы, а жиды не только чрезъ то не тратять, але ще богатѣють, — то нынѣ погромы нѣчого не поможуть. Сила жидовска тымъ не вломится. Треба въ іншій спосѣбъ, въ способѣ легальний вести борбу съ ними. Найважнѣйшою рѣчю есть, щобъ христіяніе: 1) лучилися въ товариства и спольними силами, спольними капиталомъ, ставали

противъ жидовскаго. Найлѣпшій спосѣбъ дає до того торговля. По мѣстахъ и селахъ треба заводити склени и крамы и приучувати и привычавати народъ до торговлї на підставѣ сполки. Треба народъ заохочувати, щобъ якъ одинъ мужъ стававъ въ своїмъ интересѣ и въ оборонѣ своїхъ правъ и треба ему показувати, якъ має собѣ поступати въ легальній дровѣ, наколи чува покривленіямъ. 2) Треба христіянію спомагати такъ радю, якъ и дѣломъ. 3) Піддержувати рѣбітниківъ и заводити мѣжъ ними товариства такій, котрый бы улекшували зароботокъ и не допускали, щобъ они по жидовскихъ корчмахъ и харчовняхъ тратили черезъ жидовске шахрайство тяжко запрацюваний гропъ. 4) Духовенство повинно старатися о тое, щобъ христіянне не служили жидамъ и не отчукувалися черезъ те своїй фрѣ и своему народови. 5) Селянъ треба хоронити бѣ утраты землї и соймъ повиненъ о томъ подумати, щобъ и у насъ завѣсти, подобно якъ въ Америцѣ, такъ зване право батьківщины (Heimstättengesetz). 6) У настъ въ Галичинѣ Поляки вле роблять, що уживають жидовъ за помочниківъ при всякихъ виборахъ, черезъ що вироджується зухальство у жидовъ и деморализація въ народѣ. 7) Зле робиться, що допускається жидовъ до радъ громадскихъ — (все то робиться черезъ Поляківъ въ цѣліхъ політическихъ). 8) Не належало бы давати жидамъ корчмъ въ ареву, анѣ землї въ пісесію, якъ ее робить польска шляхта; не уживають жидовъ якъ факторівъ до всякихъ интересовъ, а кидатися лиши самому и самому робити.

Далобує ще богато гдечого сказати, въ якій лиши способѣ можемо жидовъ побороти, але думаємо, що вже и его вистарчить, щобъ показати дорогу, по котрой намъ поступати потреба, щобъ уйти тыхъ сумніхъ наслѣдківъ економичного розетроу, въ котрому лиши треба шукати причини всякихъ жидовскихъ погромовъ.

Interview намѣстн. Залеского.

«Berliner Tageblatt» замѣстивъ недавно розмову одного въ своїхъ кореспондентовъ съ новоіменованымъ намѣстникомъ Галичини п. Філіпомъ Залескимъ о ситуації въ Галичинѣ. Застерѣгаючи собѣ висказати нашу гадку о томъ предметѣ познѣйше, подаємъ нашимъ читателямъ поки-що ту, на кождий случай характеристичну енунцію. Новоіменований намѣстникъ заявивъ передовѣмъ, що Галичина не займає отрублого становища въ Австрії, а если єсть о томъ бесѣда, то походить се въ отношенѣ парламентарнихъ и партійныхъ мотивовъ. При уступленю давнійшого кабінету — мавъ сказати п. Залескій — все ще можливо а навѣть легче було, нѣмецкимъ либераламъ порозумѣтися съ Поляками. Далеко менше розходилося ту о принципіальний, якъ

о формальній пытанія. Нѣмецкій либералы не только що погрѣшили противъ послѣдніхъ и окавали недостачу виїшної привѣтності, але наївѣть допустилися сеї похибки, що видали фальшивий судъ о спрахахъ. Они совсѣмъ хибно думали, що мѣжъ Поляками и Чехами є причинъ заграницної политики не може прійті до порозумѣння. Загальну думку, що Поляки суть противниками Россіянъ, коли Чехи мають противоположній симпатії, подѣлили такожъ нѣмецкій либералы, але забули заразомъ, що політика виїшна не все открыла ролью, особливожъ коли она не робится въ палатѣ пословъ, а Поляки и Чехи по просту зъ становища австрійского, могли подати собѣ руки до всепольного дѣлання. Зъ того хибного погляду вийшло се, що помідь польска важна въ взгляду на отношенїя числовї, була для Нѣмцівъ стражена, коли ви зискали Чехи и другій сторонництва. Въ теперїшній добу, не має Галичина на полі національному вже чого виборювати. Въ томъ отношенїю край вдоволеній. Правда, що существують економичній желанія, що вточняються лиши до справъ жільниць, регуляції рѣкъ и другихъ амеліораций. Кромѣ того жадається въ Галичинѣ лиши на полі школицтва гдеякими спеціальними отношенїями краевыми умотизованихъ земель, а ти послѣдній стояли по найбльшій часті въ зв'язи съ новелею шкльною. — Що до становища Русиновъ, заявивъ новий намѣстникъ, що се лиши наслѣдокъ виборовъ, наколи они мають такъ маленьку репрезентацію въ соймѣ.

Руки проводники, особливожъ духовенство, стратили тому своїхъ приклонниківъ въ краю, що не могли сповнити приреченъ, котрій поробили и що небезпеченьства, які они заповѣдали, оказалися безъосновними. Кромѣ того, наколи зменшився впливъ рускихъ проводниківъ и священства, причиною сего суть розличній обставини, але о много бльше матеріальної и економичній, якъ політичної натури. Желанія Русиновъ, що до школъ середніхъ, знаходитъ въ законахъ обмеженіе; рускій языкъ єсть обов'язковимъ предметомъ науки, языкъмъ викладовимъ бнъ не може статися. Въ школахъ народніхъ єсть бнъ о толькі языкомъ викладовимъ, о сколько Русини въ власныхъ фондахъ школы народній основують и ту не ставится имъ жадної перешкоди. Єсть ще одно желаніе Русиновъ, але оно не може навѣть становити предмету дискусії, єсть подѣль Галичини на всіхдну и захѣдну, — котрого бажає не народъ — лиши рускій проводники, подѣль, на котрый нѣкто призволити анѣ стерпѣти не може.»

ПЕРЕГЛІДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Соймъ істрийскій), въ котрому зайшовъ недавно скандаль, споводившій славянськихъ пословъ до виїзу зъ Паренцо, вже закритий.

Маршалокъ краєвый выразивъ въ прашальній промовії сожаленіе по поводу непорозумѣння межи італіанськими и славянськими послами.

(Въ соймѣ фіорарльбергскомъ) поставивъ постъ Турніръ внесеніе, щобъ на покрите постѣ краєвыхъ завести податокъ бѣ маєтку. Внесеніе цѣкаве и оригинальне съ столько, що скарбовость теоретична и практична не узнала (хочь були предложенія въ томъ дусѣ) одною вимѣру податку маєтку, лиши дѣлодѣй. Той самий соймъ ухваливъ такожъ недавно законъ, після котрого товариства асекураційній будуть обов'язаній часті своїхъ доходовъ віддавати на підмогу для пожарнихъ отряжаковъ, що въ огні отнесли ушкодженія, а часті доходовъ бѣ премії буде обернена на фондъ сторожі пожарнихъ. На основації новихъ сторожі пожарнихъ може бути сей фондъ зъ сколько дотычній грошей або товариства мажутъ власныхъ фондівъ. Существують лише сторожі пожарнихъ мають право до підмоги зъ згаданого фонду отповѣдно до потреби. Законъ предвиджує, що дати товариству асекураційній можуть бути піднесеній до висоти 2% належностей, взятихъ за премію.

(Намѣстникъ Далматії бр. Івановича) має съ концепцією вересня повернути до Зары. Его застуникъ Павичъ, що інтервеніювавъ въ характерѣ правительственного комисара при закритю далматинського сойму, іменованій дѣйстивнимъ союзникомъ двору въ Зарѣ.

(Справа хорватска) становить все що предметъ толківъ праси и будить зъ всіхъ бѣжущихъ пытань найбльще інтересу. Які кроки здумало правительство въ найблизшої будучності починати въ Хорватії, дотеперъ що не знате, бо урядово сего не оголосено. Члены угорского правительства повертали вже по бльшій часті до Пешту, а офіційний «Nemzet» думавъ, що той скорый поворотъ министровъ стоять въ зв'язи зъ серознимъ положенiemъ въ Хорватії. Після підлідніхъ донесеній залививъ гр. Пеаченчъ, що може перевести ухвалу министеріальнихъ конференцій і представити правительству, що екзекуція сихъ постановъ була нарушена зъ конституції. Магістратъ ізъ Загреба отмовляє зъ своїхъ сторони участі въ той співавѣ, а правительственные комисар Героючъ заявивъ вправді готовобѣ по приблизити хорватско-угорські таблиці, які се прикаже бантъ, додаю однакожъ заразомъ, що будь-бы приневолений виїхати зъ Загреба. Архієпископъ Михаловичъ отнісся такожъ въ дорозі телеграфичною до Тисса і просивъ єго, щобъ падержаває єсть виконавьмъ ухвалу конференції, поки соймъ не видасть въ той співавѣ послѣдній рѣшення. Помимо всіхъ тихъ представленихъ обставинъ Тисса при первѣстній зв'язи зъ рѣшеню і жадає, щобъ ухвали були виконані въ своїхъ часахъ.

(Въ Зальцбургу) отбулося недавно згromadженіе католицкого соціально-політического товариства, на котрому ухваливъ аграрну програму. Після «Neue Tiroler Stimmen» жадає програма передовсімъ ухвалення закона аграрного. Для удержання стану селянського належить соторити право безтестаментарного наслѣдія, після котрого лиши одинъ зъ наслѣдникомъ мавби статиста власністю господарства (Intestat-Anerbrecht) і заведенія інституції дѣданії (Erbgut-Institution). Дѣданія мусить бути хочь такъ завединка, щобъ вистарчала на бѣговѣдне удержання селянської родини. Близше означене належить до законодательства краевого. Обов'язеніе господарства мусить бути о толькі ограниченні, щобъ дозволити належити веденіе господарки. Дальше пропоручає програма виєднання закону, після котрого вѣритель не мавби права вимовити по-

редбѣтъ. Проспектъ, а въ оттамъ переходили и на Набережну, любувалися заходомъ сонця, переливами тонівъ, — и не віна, що бльшіе одушевлюються: чи чотирнадцятьтна дѣвчина, чи бнъ, склонившій въ своїй многострадавшій душі столько дитячо-свѣжого. Не забуду я нѣкіхъ нашихъ поїздокъ въ свѣтлій сѣверній ночі по глубинѣ моря... Тутъ и пили и співали, але щобъ Шевченко позволивъ собѣcoli сказати щоось неприличного, то се безъ сумніву оскорбляючи и мене и мою матеръ, бо тоді панувавъ іншій поглядъ на вихованіе дѣвчини. Въ протягу двохъ лѣтъ, якъ я видалася съ Шевченкомъ, а се було съ рѣдкими виїзами кожного дня, — я нѣ разу не бачила его пянімъ, не чула бѣтъ него нѣ одного неприличного слова и не замѣчала, що бнъ въ своїмъ поведенію чимъ небудь отріжався вѣтъ проочихъ добре-вихованыхъ людей. Ми, розумѣяся, знали о єго слабості до крѣпкихъ напитківъ и мы старалися здеркувати єго, але єдино лиши въ боязни, щобъ не пошкодили єго здоровлю, — въ боязни, котрія на нещастіе і оправдалася опісля. «Толькі глядѣть, не ромъ съ часомъ, а чай съ ромомъ» — говорила я жартуючи, ставлячи передъ нимъ гранчасту карафку.

Два разы прїїхавъ отиїдати свого друга драматичнаго артиста Щепкінъ. Онъ знамено читавъ поеми Шевченка. Але найвиднѣйшимъ случаемъ въ томъ часѣ бувъ прїїздъ до Петербурга африканського трагика, негра Айра Ольдриджка. Шевченко не мoggъ не зйтися съ нимъ; въ нихъ обохъ було дуже богато

однакового: оба — чисті, честні, душі, оба — правдиві артисти, оба мали въ споминкахъ молодого вѣку тяжку долю. Одинъ, щобъ дотатися до страстно-лібімого театру, до котрого відбѣтъ бувъ заказаний „собакамъ и не-грамъ“, нанився за локая у актора; другій бувъ виїчненій за спалений при рисованію огарокъ... Они не могли розмовляти съ собою інакше, якъ черезъ перекладчика, але они співали одинъ другому свои рѣдкій пѣснѣ и розумѣлися дуже добре. Ольдриджъ, не мoggши вимовляти рускій имена, не називавъ Тараса Григоровича інакше, якъ „the artist“. Часто прилучувався до нихъ музикъ Ант. Гр. Контскій, аккомпанювавъ Шевченкови українські пѣснѣ, наводивъ тихій сумъ величими звуками Моцартового Requiem, а потімъ зновъ вспомінавъ мазуркою Шопена. Перавъ вѣтъ нашій гостѣ хоромъ співали „Внизъ по матушкѣ по Волгѣ“. Музика приводила Ольдриджка въ одушевленіе, особливо українські пѣснѣ єму по-добалися...

Шевченко рисувавъ портретъ Ольдриджа. До Шевченка приходили мы троє: Ольдриджъ, моя 10-лѣтня сестра, — котру Ольдриджъ, після того, якъ она заявила, що хочъ бнъ негръ, то она сейчасъ виїшлаби за него за-мужъ, называвъ свою „little wife“, — и я. Трагікъ съ позагою сѣдінкою на приготовленіе єму Шевченкомъ мѣсце и якієсь часъ сидінъ поважно и тихо; але єго жива натура не видергувала, почавъ гrimасувати, жартувати съ нами и прибирати комично-вляканій видъ, котру Шевченко глядѣнъ на него.

Весною 1860 р. Шевченко и Костомаровъ по звичаю стрѣчали у настъ Пасху, послѣдню въ житію Шевченка. За чашкою кави Шевченко заївѣвъ съ Костомаровимъ одинъ въ тихъ горячихъ спорѣвъ, въ якихъ вискачувалася р旣жниця поглядѣть тихъ двохъ людей, але въ самій живості спору, въ нападахъ одного, а въ лагодній наслѣдницѣ другого, присичували ихъ взаємне дѣв'яте і пріязні. Роз-

говорѣ затягнувся такъ довго, що розвиднѣся і въ місії пішли огляд

ЗАГРАНИЦА.

зячу, затягнути на ділзину. Дальший наслѣдники (Nachfolger) мають получить свою часть наслѣдія або въ удержанію и выхованію, або въ оплатѣ капиталомъ. Программа уважає теперійшій законъ екзекуційній шкодінімъ для селянъ. Противъ недалъкихъ довжниківъ має буті сектвстратія введенія, а якъ сектвстратъ належить вибирати найблизьшихъ своїхъ селяніна. Наколибы мимо того мусіть бути грунтъ проданый, повинні своїя дотеперійшій посѣдача мати право перенесенія въ купинѣ. Программа препоручає въ конці аграрну организацію черезъ устроєніе комітатъ господарко-сельськихъ.

(Регістрація буковинськихъ Чанго-Мадяровъ)

що має послушеніе правительствуъ Тиссы средстами до скріплення мадярскаго элементу въ Угорщинѣ, не оправдала великихъ надій, котрій привезено зъ початку до сего предприемства. Коли новій колонисты вступили на „об'єговану землю“, витали ихъ офіціально и неофіціально въ величії ентузіазму; але небавомъ ентузіазмъ отішъ, — треба було рахуватися съ щоденнимъ життямъ. Показалося отже, що Чанго-Мадири мали хибне поняття о ролі, яку имъ присвоено въ Угорщинѣ, а будучи до того що і зъ природы не дуже широкими до праць, не могли отповісти жданіямъ, які до нихъ ставила нова суспільність. Зъ того вийшло, що одна і друга сторона завелася въ своихъ надіяхъ. Угорське правительство препоручило — якъ се вже називали читателямъ — забетно — сегединському директорові доменъ Надь переведеніе колонизації і наділило его въ той цілі дуже широкими повноважіями. Дѣло йшло однакоже пиняло, бо найлучши замѣти розбивали недостатку отповіднихъ представій. Що въ прочій правителісту не осигнуло задуманихъ результатівъ, завинувъ такоже його пономочникъ Надь. Беручися за дѣло колонизації, більше неуважавъ отповіднимъ порозумінію съ автономичними властями торонгальскаго комітату, въ котрого области розмѣщено Чанго-Мадири, а не давши имъ на справу жадного вимогу, не мігъ буть нихъ жадати і помочи. Его поступання до того оскорбило людей держачихъ въ комітатѣ власть, що они зажадали навѣтъ бѣгъ правителісту его усуненія, а Тисса рахуючися съ тимъ, що 12 ліберальнихъ послѣдоваторівъ торонгальского комітату можуть стати правителісту въ праці, откликавъ Надь, поручивши дальше веденіе дѣла другому компасареву. Но зъ усуненіемъ Надя не поступило дѣло видимо на передъ, а нехота съ якою относивою комітатъ давнійше до справы колонизації, становить і теперъ ще характеристичну черту торонгальской автономичной управы. „Огь комітату не получили Чанго-Мадири, які пише „N. fr. Presse“, дотеперъ ще від одного бохонца хлѣба і живутъ ще і теперъ въ тихъ самихъ землянкахъ, противъ которыхъ такъ обурювались вицежуанці.“ Не много зробивъ дія засмотрена колонистами такоже і новий правителістственный комисарь, бо поминувши устроєніе шпиталівъ въ Джурджевѣ і Ивановѣ, представляючи цѣла робота правителіства въ тоймъ напрямленію дуже примитивно і недостаточно. Цѣлью правителістства обмежається до того, що въ вибудованіе хать зъ хворосту позволено брати дерево зъ острововъ дунайскихъ, але і та робота поступає дуже поволи і нема великими надій, що колонисты мали на зиму добрий захистъ противъ студени.

щетаралися огільничити єго бѣгъ тої житньоби, а єполя, якъ розбився зробленій єго фантазію кумиръ, почавъ сильно пiti.

Моя громомъ поразила насть неждана вѣть о смерті Шевченка. На чужинѣ бѣгли ми по нѣмъ панаходи, але думкою були разомъ съ другими коло єго домовини, аливавиши сердечь съ іхъ скорбю. Було щось беконечно ігрою, трагично въ той смерти, лучиной іменно въ ту ю хвили, коли всѣ мрії поїта, всѣ бажанія, для котрьхъ більше жити, такъ світло і радостно сповнювались. Освобождение крестянъ нѣю зорю сходило въ Россію, а єго пївшю позволено було звити бажане гніздо на любімой Українѣ, — тимъ часомъ доля съ лихою наслідкомъ подкосила єго житє. Тернистою і мрачною дорогою ішовъ біль до ворѣшного єго вѣщій душі світу — і отъ, туй-туй дохедивъ, вже озяяла єго світъ, вже охвачувала єго тімами луцами, — а біль упавъ холоднимъ трупомъ, не упивши — новимъ щастіємъ.

Треба надіятися, що найдеся талантливий писатель, котрій достойно передастъ поїльнику поему житя українського кобзаря, тогій печальника народного, котрій въ послѣдній магъ увидѣвъ, якъ откryвалося для народу обѣцана земля, увидѣвъ — і закривъ очі на іфи, якъ немовъ бы ему, борціні и страдалцю, не оставалося більше дѣла на землі! Не давесь, видно, личне щастье людямъ, привізнимъ служити — людкості! Не дадось оно въ нашому Тарасови. За те память о нїмъ осталася жива і світла въ душі єго алуїть і поклонниківъ і, мовъ живий, встає въ прекрасный образъ передъ всімимъ, якъ коли-небудь прочитав єго письмъ, і новий любови твори, такъ ярко реєруючи єго личностъ.“

въ 4 дніяхъ. — Соціально-демократична партія въ Саксонії не поставила досі що жадного кандидата, але здається, що виступить въ послѣдній хвилині по всіхъ округахъ. Сего можна тымъ борщею сподіватися, бо „Socialdemokrat“, органъ выходячий въ Цуриху, завізає до сего європейського сторонництва і подає ему якъ набоширийшу інструкцію.

Франція. Победа Французій зробила въ Аналі велике враженіе, а „Temps“ доносить, що король призначає французькіхъ пословів Гармана і Шано съ всіми признаками безъсловного підданості. Французькі пономочники предложили проектъ угоды, въ котрому жадається заплати воєннихъ коштів і обсадженія фортець къ Гуажу до часу повного спокою; дальше жадається, що анатіткій війска помагали Буегові въ Тонкінѣ проти „чорнихъ хоруговъ“ і що потверджено французькимъ протекторатомъ съ новою, іновію забеслекою. — Въ Тонкінѣ французька справа все ще зле стоїть. „Télégraphe“ оголосив письмо колишнього команданта французького хинського корпуса, зъ котрого показується, що французьке міністерство мало зъ Хіні вже въ маю алярмуючі вѣсти; що 20.000 війска вислані тоді до Тонкіні, були великими пешкопоями зробили конець; що Хіні ще і тепер готові погодитися, наколиби французьки зробили имъ отповідній предложенія. Правителіство вадиться однакож змушеннимъ вислати до Тонкіні помочь. Межи 10 а 20 вересня має бути вислані до Тонкіні 1500 людей. — Въ Безансоні прийшло звідси інтереси всіхъ державъ на балканському північному краї. Румунія, Сербія і Болгарія ажъ падто добре відійти, що бгки имъ найбільше не безічночно грозить і се змушає ихъ станути спільно въ власній обороні. До нихъ прилучилися може такоже і Туреччина. Виймаючи Туреччину перше мѣсце підъ взглядомъ мілітаристичнимъ займає Румунія. Отколи толькі стала въльною, старається Румунія зробитися зовсімъ незалежною відъ Австрії таку підъ взглядомъ політичнимъ, якъ і економичнихъ. Сили Румунії вже тепер дуже значній. Австрія відійти тое дуже добре і старається о скілько може ихъ ослабити, чого найбільшимъ доказомъ справа ген. Бріальмонта, котрого на жданіе Австрії Бельгія откликала. Румунія може тепер поставити 150.000 збройнихъ людей съ 288 орудіями, не рахуючи до того 96 баталіонівъ, 60 єскадронівъ і 180 орудій міліції. Крімъ того заводя тає въ Румунії крѣпості і будується железніць, такъ що 1886 р. вѣсі головнійшій підъ взглядомъ стратегії мѣсця будуть съ собою получені. Побочь Румунії стає Болгарія. Ся молода держава не може віправдѣ ще поставити значною армією, але силы не можна такъ зовсімъ запознавати. Болгарське військо числити тепер 17.000 регулярної піхоти і 35.000 добре віправніхъ резерви. Навѣтъ силы всіхдні Румелії значною побільшилася і она вже ниль може виставити 17.000 людей; на случай потреби могли буть навѣтъ виставити 50.000. На заходній стороні не малу роль грає Чорногора. Она не має віправдѣ війска урядженого на модній ладъ, але скілько она може зробити, дала вже неразі докази сего. На случай війни станутаби навѣтъ Сербія по стороні Россії, бо сербське правительство не есть ще сербськимъ народомъ.

Нѣмеччина. Міністерство внутрішніхъ дѣлъ видало до всіхъ адміністраційнихъ властей на процинції розпорядженіе що відноситься до арештования пословів до сойму і парламенту. Въ тоймъ розпорядженію жадає міністерсь, що бути ему заразъ донесено, скілько разбъ арештуете поліція сего або другого посла, або рігъ регізю въ єго хатѣ безъ попередньої реквизиції зъ сторони прокураторії. — 29 с. і. зоставъ отворений нѣмецькимъ парламентомъ. Тронової бесѣди не вигощено, толькі Бетхеръ мавъ промову. Парламентъ стане заразъ займатися торговельною угодою съ Іспанією і межінародною конвенцією, дотичаючи риболовства въ повнічній морі. Въ парламентъ явилось 260 пословівъ. На внесеніе Віндигорста вибрано президію черезъ акламацію. Мимо всякихъ застережень, що кардиналь Говардъ не виїхавъ въ Кисингенъ съ кн. Бисмаркомъ, показується, що кард. Говардъ бувъ у него і розговорювавъ съ нимъ довшій часъ. „Pol Cogg.“ доносить, що гр. Гербертъ Бисмаркъ, съ котримъ кард. Говардъ жіє въ великої дружбѣ, дождавъ сего достойника церкви на двохъ железній дорогахъ въ Кисингенъ і представивъ єго познійше своему батькові. Подчасъ розмовы съ кн. Бисмаркомъ, може бути, що була бесѣда о церковно-політическихъ пытанняхъ, хотій кард. Говардъ не мавъ до сего єї офіціального, ін офіціозного пріоритету. Цѣкава рѣчъ, що скаже на се „Norrd. Allg. Ztg.“. Номінація пралата Снєгогоні вроцлавськимъ суfragаномъ, починається тепер розъясненію. Коли папа на послѣдній консисторії іменовавъ Снєгогоні суfragаномъ вроцлавськимъ, представила „Norrd. Allg. Ztg.“ ту єю справу такъ, будьтоби правительство нѣчого зъ тимъ не знало, що папа годиться съ желаньемъ вроцлавського епископа і дасть ему до помочи особлиого епископа для австрійської часті єго дієцезії. Коли отже австрійський кліръ захадавъ епископа въ Герцога і цѣсаря австрійського для австрійської часті вроцлавської дієцезії особлиого епископа, почавъ пруській амбасадоръ въ Ватиканѣ робити труднощі. Папа однакож іменувавъ Снєгогоні доцерва тоді, коли гадавъ, що труднощі зъ пруської сторони усталі. Заступникъ Шлецера въ Римѣ має тепер зновъ захадати бѣ курії посленіє въ єї справѣ. — До корнісівъ, котрі якъ найкорші можуть бути змobilізовани, належить 9. корнісъ стоячій валою въ Шлезвигу і Гольштейнѣ. Подчасъ коли до корнісівъ, котрі якъ найкорші можуть бути змobilізовани, належить 9. корнісъ стоячій валою въ Шлезвигу і Гольштейнѣ. Під часъ коли до корнісівъ, котрі якъ найкорші можуть бути змobilізовани, належить 9. корнісъ стоячій валою въ Шлезвигу і Гольштейнѣ. Під часъ коли до корнісівъ, котрі якъ найкорші можуть бути змobilізовани, належить 9. корнісъ стоячій валою въ Шлезвигу і Гольштейнѣ.

Іспанія. Въ Парижі обѣгас поголоска, що вже въ наблизішому часѣ настуਪить въ Іспанії кризисъ въ міністерствії. На мѣсце Сагаста має прйті кнізь della Torre. Вѣдомості ся здається бути дуже імовірною, позаякъ Сагаста своимъ супротивленіемъ противъ подорожі короля до Нѣмеччини стався неможливимъ. Въ Мадридѣ мають оголосити дової вельми обтяжайчій Іспанію, що головно єї агітациія була причиною послѣдніхъ пронцифіментівъ. Під часъ вѣдомості зъ Мадридомъ мало правительство іспанське захадати бѣ Франції відъ Руїза Зориллі; якъ однакож показується, Зорилла виїхавъ вже давно зъ Франції і перебуває тепер въ Швейцарії.

Сербія. 28. с. і. вручивъ нѣмецькій посольству въ Бѣлградѣ Пирочанцову інсигнію великого Креста ордера червоного орла. Въ свої промови въ до сербського президента міністрівъ сказавъ нѣмецькій посоль, що таї отзнаки, дані ему нѣмецькимъ цѣсаремъ, есть доказомъ дружніхъ отношеній межі Нѣмеччиною і Сербією, які міністеръ-президентъ умівъ підтримати.

НОВИНКИ.

— Соймъ галицькій буде відкритий въ суботу дні 17 вересня, а дотичній ц. к. реєстриктъ буде въ скорѣ оголошений.

— Въ престольній церкви св. Юра вітбудеся завтра о 9½ годинѣ передъ полуднемъ інституція нового крілошанія о. Василія Фашевіча. Інституція дра Пелеша і о. Вѣлещкого, наступити ажъ по Покрову. Приняте крілошанство черезъ о. дракана Бѣлешвіча єще не певне.

— Свѣтникъ двору Льбелі буде на дніяхъ іменованій ц. к. мѣстонамѣстникомъ Галичини. „Czas“ доносить, що въ соймѣ не буде правителістенного комісара, а що самъ п. намѣстникъ буде тамъ представляти правителістій і промовляти въ єго імені. Для спеціальнихъ справъ будуть при п. Залескому референти для давання потребнихъ въяснень галицькому соймові.

— Комітетъ ново-зложеній читальній въ Старомѣстії просить львівськихъ Русинівъ въ гості зъ отчітомъ на день 9го л. вересня, въ неділю. Того дні вітбудеся тамъ перші загальні збори читальній. Збори та хоче громада урядати торжественно.

— Чорна бура жене понадъ Угри і громъ за громомъ пускає на землю і бѣ далеко, широко луною горючихъ сель і мѣстъ і заносить кровлю людскою і трупомъ. Въ Буда-Пештѣ дзвонять, бурю замовляють, а туча іде і засува небо, а зъ поза неї видніє трупъ дѣвочій, трупъ бѣлій Естери Шоломої.. Нынішна поча приносить вѣдомості о новихъ розрухахъ въ цѣлій окресності Залія Егерсегъ, где зъорганизувались збройній ватажки, котрі стають сміло до борбы съ численною військовою силою і нападають мѣста і села. Передъ ними страхъ, а за ними смерть і пожог. Въ Шейтеръ удається війску перелогити 12 експедицій. Межъ тими будо трохи мужинъ і одна жінка зъ села Едеричъ. Зловлено і ватажка. Єсть нимъ Ясьло Гордоша, найзаможнійшій селянинъ зъ Шейтеру. Вѣсіко заібрало полоніонівъ і удалилось; а въ ночі надійшла нова ватага въ 400 людей і знищила. — Мѣсточко Сепетъ згорѣло, Бередъ такоже. Розрухи перенеслися въ удваргельській комітатъ. Тамъ були неспокой въ Берзенцахъ. Розрухи дістались вже і підъ самъ городъ Капису, котрому підъ бокомъ въ Сентъ-Петръ ограблено купця Мильера. Въ Сентъ-Якобъ зруйновано всі шинки, ограблено жіда і убито застуਪавшого єго війта. До нинѣ уважено близько 50 грабівниковъ і колькохъ підозрійнихъ інтелігентнихъ людей. Зловлено такоже трохи ватажковъ: Мартіна Фаркаша, економа безъ мѣсця зъ Великої Каписи, Івана Кублина протратившого купця Жигмонта Скубліча, отправленого нотарія зъ мѣста Чапи. Указують такоже на Милосича зажиточного селяниня зъ Залія Егерсегъ і на неметь-уйварського адвоката Наслугата які провідникомъ розруховъ.

— Львівською центральною ювілейною комітетовою яко не ведеся. Предсѣдатель его, кнізь Адамъ Саїга,

річного зборання складок. Інтелігенція робить, що може. Добровільний датки просять висылати на руки залозецького потаря п. Мартина Мойсеєвича.

— Страшний випадок случився в Америці. Прогулковий паровець, що пливе з Нового-Йорку рікою Норт-Рівер до Рівельє, вилетів в воздух, при чому 50 людей згинуло.

— Пчоли напали в Тесовицях на Мораві селянина, що оравив на полях двома конями. Єму удавалося спастися, але коні згинули біля розъющених пчіл.

— Підъ тытулом „Естера Шолимоск“ написав один Гановерський театральний штуку; однакъ поліції Гановерска заборонила єй представляти на сцені.

— (Драбін весті.) „Норденськельд“ називається корабель норвезький, о котрому доносять, що вже 100 літъ плаває по морі.

Господарство, торгівля і промисль.

— Електрична вистава в Відні стягає велике множество зрителів і будить великий надій що до своїх наслідств. Всі народи її обслідали і кождий з них може повелітися, якщо не новими винаходами, то бодай улучшеннями уже проповіданих апаратів електричних і динамо-електричних. І такъ Італійці Ферраро встановили улучшений телеграфічний апарат Нігеса, уможливлюючи контролю, а Льоренцетто ісправленій апарат Морзого. Дуже важний і практичний суть електричні замки Равалі, котрі в хвилі тривоги відчивають всі двері на пр. театру і дають пожарні сигнали в одній хвили. Їх гідрометрограф показує за доткненімъ тастера, стані води в околиці, съ котрою є сполучений. Електричні схеми Сіменса і Яролімка, океанъ проекторъ Максіма, величествені рефлекторъ Еггері і Кременецкого, поміщені на вершку ротунди будинку вистави, кидаючи далеко світло, такъ званій відьмінець Яблочкова, сяючі рожевими блескомъ, і многихъ іншихъ винаходівъ сонця електричні і лампи пересвідчають насті, що вікъ свічок, настовихъ ламп і газовихъ поломівъ вже скоро скінчиться. Іхъ місце займе дивна, чародійна сила електрики. Необчислий услуги робить електричне світло такожь і самій наукѣ, якими іншими одній великанській рефлекторъ, котрого объясняє зрителямъ дръ Кандидус Клюгъ. Єго побољшаюча сила єсть такъ велика, що за єго помоче одноміліметровий кусочекъ моху простягається передъ нашими очима на 100 метрівъ, а маленька блошка виростає в 10 ти метрове страшило. На виставі показують електрикою отопленія печі в дуже практичній і дешевій електричній приряді до варення Гедлінга і Альтшуля, котримъ велику будучість ворожать. Телефони робітниківъ системъ причаровують до нашого уха з далекихъ сторін музику, сів'ї і бесіду людеку. Телеграфічні апарати пишуть, віддають характеръ письма, друкують і рисують, а мікрофони дають намъ учути розмову дробненіківъ животинъ і найделикатнійшій гамбръ. Не менше цікавими єть такъ звані акумулятори, ти шинхілівъ електричної сили. Читателямъ нашими знакома такъ звана фішка Лейдеска. Она втягає і нагромаджує в собі воздушну електрику і способна отдать єй силу. Однакъ та сила не надається до потребъ динаміки за для своєї на гlosi і ажъ недавно тому удалось французькому ученному Планту приспособити воздушну електрику до динамічного ужитку. Інъ кладе дръ пластинові пільки в воду, пускає в їхъ сильний прудъ електричний доти, доки не розділиться вода на елементи: кисень або квасордъ і водень або водордъ. Квасордъ осідає на позитивній пільці в видѣ олово-оксиду і олово-гіпер-оксиду і пільки вінімаються зъ інакшеної води до динамічного ужитку, під часъ котрого квасордъ і водордъ назадъ лукають і перетворюються в воду, а тоді устає і динамічна сила пільки. Однакъ та процедура єсть

дуже довга, мозольна і коштовна і не вийшла зъ ролі експериментівъ. За те придумавъ іншій Француза, Фуръ, отвѣтній способъ увічнаний незвичайнимъ успіхомъ. Замѣсть плятновихъ пількъ взяли більш оловяній; на нихъ осідає олово-оксидъ въ формѣ менигу, і робота улекшилась і ускорилася много. Такими зборниками електричної сили, званими аккумуляторами, доказують на виставі вже днесъ, коли той ви-находъ єще въ колысці, неимовірній чуда. Аккумуляторъ такій поміщений підъ козломъ візника заступає, на часъ перевозячого въ німъ хемічного процесу, електродинамічну батерію і освітлює по бокахъ воза і конецъ дышля дорогу. Аккумуляторъ поміщений підъ сідаломъ на велоципедѣ, жене єго за потисненіємъ тастера, т. е. за замкненіємъ електричного пруда, а чоловікъ потребує велоципедомъ толькі керувати. Аккумуляторъ жене лодку по воді і тяжкій же лізвіній поїздъ по шинахъ. Аккумуляторомъ такихъ виставили: Сельсьонъ і Фолькмаръ, Ліонерт і другі. Едисонъ створивъ вже на вѣтві електричного птаха і много, много можна по німъ надійтися, коби толькі одно удавалося: зменшити єго вагу, бо єнъ єсть за тяжкій въ розмірѣ до силы, котрою працює. Вистава електрична повна зрителівъ днемъ і вечеромъ. По 10.000 і більше звиджує єнъ єто дня. Єнъ єи хватить і величують. Гості впадають зъ подиву въ подивъ, а она єще не вся відкрита і не всіїї світлові та дива електрики і магнету показала світлові.

Весті епархіальни.

Зъ Апартії Львівської.

Завідання до інституції получивъ о. Леві Копертицькій на Миловичі, дек. щирецького.

Президій наамънства соглашається на капічну інституцію для запрещованого о. Йона Сподарика на парохію Ярославичі, дек. зборівського.

Наамънство увімкло о. Константину Красницькому особистий додатокъ на три роки по 100 зр. річно.

ПОСМЕРТНІ ВЕСТИ.

Ф. Петро Бобовчакъ, парохъ Плаути великими, упокоївся 26 серпня 1883.

Ф. Александра зъ Хотинецькихъ Ціпановска жена інженера въ Переяславі, переживши літъ 46, упокоївся по короткій а тяжкій недуві въ дні 29 серпня 1883 о 8 год. рано.

Курсъ львівській зъ дні 30. л. серпня 1883.

	платять жадають
	австр. залютю
	р. кр. р. кр.
1. Акції за штуку.	
Желез. Кар. Лівія, по 200 р.	293 50 296 —
Лівів.-Черн.-Ло. по 200 р.	166 75 170 —
Банку гіп. галиц. по 200 р.	288 — 293 —
2. Листи заст. за 100 р.	
Общ. кредит. галиц. по 5% ав.	98 90 99 90
— по 4% ав.	89 50 90 50
— по 5% ав. період.	98 90 99 90
Банку гіп. галиц. 6% ав.	101 60 102 60
Листи зов. гал. рулет. банку п. 6%.	101 — 102 50
3. Листи довгий за 100 р.	
Общ. роб. кред. Завод. для Гал. і Буков. 6% зовсімъ въ 15 літъ	— — —
4. Облиги за 100 р.	
Індемізації галиц. 5% м. к.	98 75 99 75
Обліг. комуналній Гал. башти рулетні. 6%.	95 — 98 —
Інжинік. кр. зъ р. 1873 по 6%.	101 25 102 50
5. Лісики мѣста Кракова.	
Станіславова	18 — 20 —
6. Монети.	
Дукатъ голденберкій	5 55 5 65
— цѣарскій	5 56 5 67
Наполеоніор	9 45 9 55
Імператоріаль	9 75 9 85
Рубель російській срібний	1 54 1 64
— наперовий	1 16 1/4 1 18 1/4
100 марокъ імперійськихъ	58 20 58 90
Серебро	— — —

Найновіший і поправлений

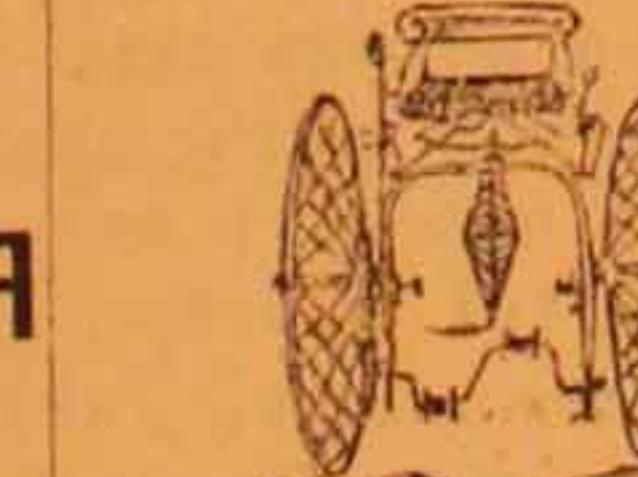
МАШИНИ ДО ШИЯ

съ гарантією 5 літъ.

Тиждневі рати 1 зр.,
або після умови.

Колікъ сьогді єде куплені машини пересилає робітникъ роно до мене П. Т. Публичи для замѣни на машини практичній і поправлій.

Шумні апарати заграницькихъ фирмъ і множество агентствъ, котрі крутаються по краю, вводять неосторожніхъ тандитивнихъ машини підъ назвою „Оригінальній“, хоті таї машина здіснєє — єнъ єб єще й сплатити (ратами), ще тяжко і скіднити здоровлю.

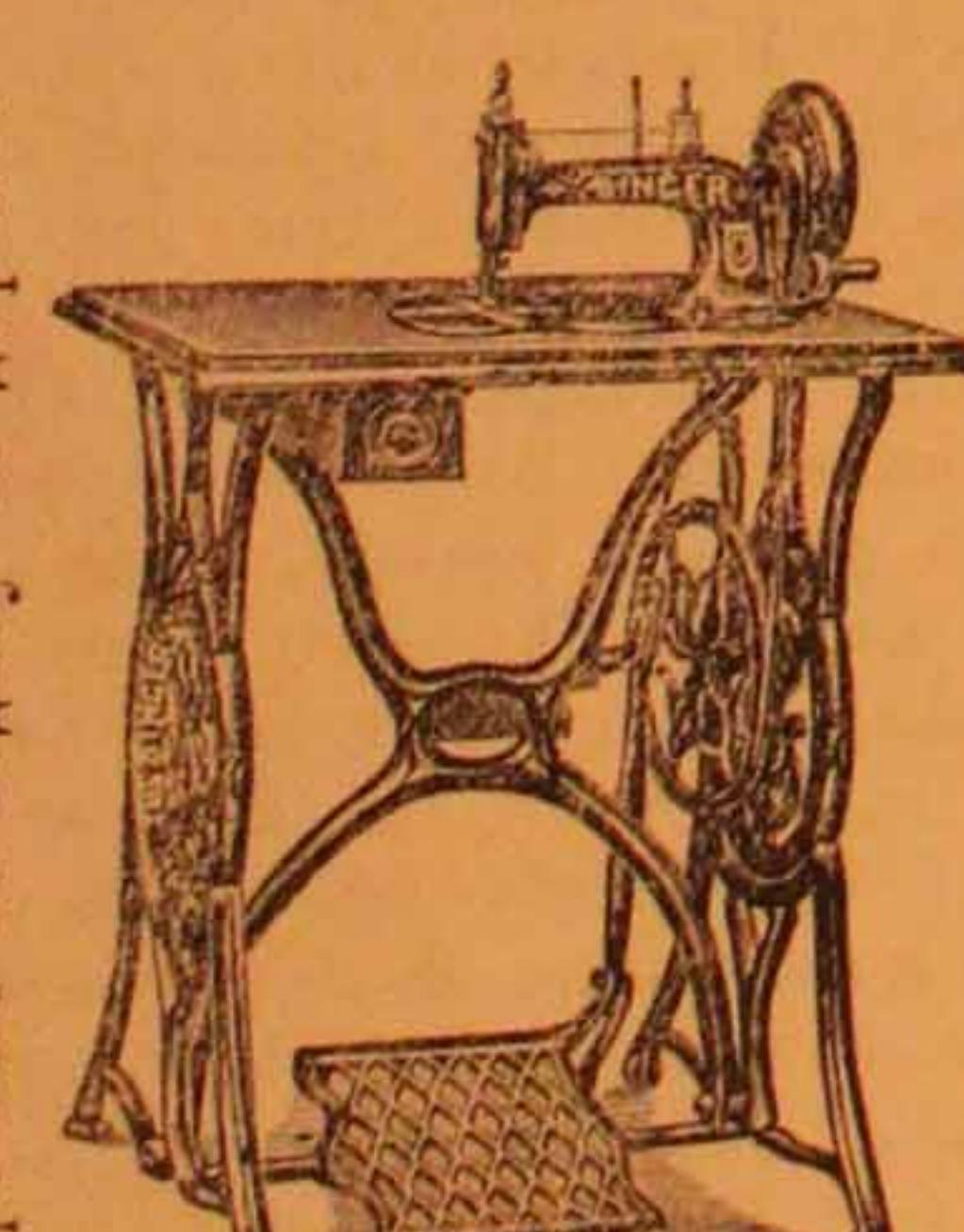
СКОРОХОДЫ (Велоципеди)

для хлопчиківъ 5-ти до 15-ти літъ.

Скороходи єть суть съ трьма колесами. цѣлі же лізвій, дуже тріпали, хоріші і густіві; може ихъ уживати і въ комінатѣ і на дворѣ — і тутъ дуже користій для вироблення сильні фізичніхъ у міць.

Цѣна зр. 14, 16, 18.
При висадці 50 кр. за опакованіе.

Найновіший і поправлений апаратъ въ полотні і сукні
підъ раковину 60 дрібокъ.

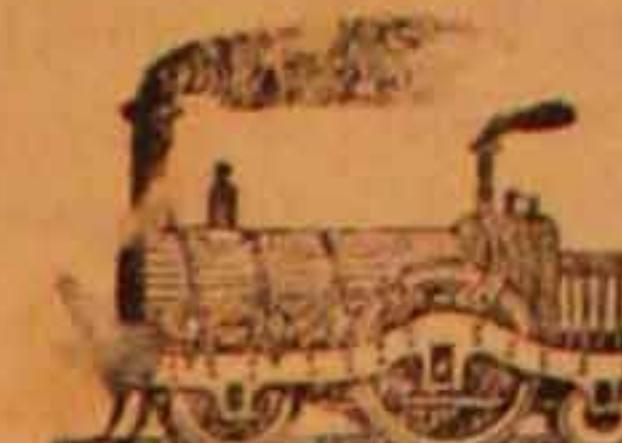
Замѣни і вияву направу машини до шитя вефіхъ системою, човенція, часті складові, голки, оливу до машини поручав

Іосифъ Іваніцкій

механікъ і спеціалістъ во Львовѣ, въ готелю Жоржа.

І. К. упр. Товариство Львівско-Чернівецько-Ясской жељзницѣ.

(Лінії австрійські).

Условне Задержанье

ОСОБОВО-ТОВАРОВЫХЪ ПОТЯГ. Ч. 3 И 4 ВЪ ПЕРЕСТАНКУ ВОЛЧКОВЦѢ.

Пекликоючи на оголошеніе зъ дні 10. Лютого 1882 р., дотичаще отворенія перестанку въ Волчковцахъ межі стаціями Заболотівъ і Снятинъ для перевозу осібъ і пакунківъ мішаними потягами ч. 5. і 6., симъ оголошується, що почавши відъ 15 вересня т. р. такожь і курсуючі особово-товарові потяги, а именно ч. 3. въ напрямленію до Сучавы і ч. 4. въ напрямленію до Львова — въ Волчковцахъ въ цѣлі высідання і вісідання подорожніхъ, якъ такожь примання і виладування пакунківъ — условно т. е. въ случаю присутності подорожніхъ до вісідання і вісідання тамже — задержуватися будуть.

Для подорожніхъ отъїздаючихъ зъ Волчковець будуть та же повисше згаданого днія видаються билеты для всіхъ трьохъ класъ вагоновихъ, такожь билеты вояскові до кожного особово-товарового потягу ч. 3, 4, 5 і 6, однакож лише до найближішої положеної сусідньої стації Снятинъ, взгядно Заболотівъ, въ которыхъ билеты потребні до дальнішої їзди пабути потреба. Перевозъ подорожніхъ до Волчковець, якъ такожь всі особово-товарові потяги за оплатою билетівъ ажъ до слідуючої дальнішої стації, то есть до Снятини, взгядно до Заболотівъ, буде сповіщатися.

Пакунки въ Волчковцахъ або до Волчковець такожь до всіхъ особово-товаровихъ потягівъ будуть пріматися однакож підъ условіємъ на вступі въведеною оголошення.

Обчисленіе належності за їзду зъ Волчковець, якъ такожь до Волчковець, такъ само за перевозъ пакунківъ, призначенихъ до Волчковець, наступить після означення загальні тарифи для руху місцевого, важного відъ дні 1. жовтня 1876 р., однакож на основі розстоянія відъ найближшої, взгядно Волчковець стації жељзної дороги.

Львівъ 31. Серпня 1883.

Дирекція руху.

І. Вайнъ

во Львовѣ, при ул. Коперника ч. 22

поручач свій

складъ образівъ олійнихъ, і олійно-друкованихъ: світлыхъ, народнихъ, країбраздъ і т. т., якъ такожь великий выборъ зеркалъ і рамъ золоченихъ, бароковихъ, листовихъ, орнаментовъ і рѣзьбленихъ.

Приймає такожь образи олійніхъ і олійно-друкованихъ до отношенія, натягненія і оправи въ рамы, якъ такожь рамы до зображення по цѣнахъ якъ найумінѣшихъ.

Сплата ратами мъсчячими, такъ въ мъсції якъ і на провінції.

Литографії бл. п. Володимира Барвінського вже розслали тымъ, що до сего часу їхъ були замовлені. По причинѣ, що пересилка поштою настільки єть, якъ ми надіяли